

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἄρ. 536 τῆς 17ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966

Διοικητικαὶ Πράξεις καὶ Γνωστοποιήσεις

Ἄριθμὸς 839

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 2 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 42 ΤΟΥ 1961 ΚΑΙ 20 ΤΟΥ 1963)

Κανονισμοὶ ἐκδοθέντες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 29 (1) (θ)

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Παγκυπρίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἐνασχοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγοῦμενας εἰς αὐτὸ τοῦ ἄρθρου 29 (1) (θ) τοῦ περὶ Δικηγόρων Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς, οἵτινες ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Παγκυπρίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου τῆς 9ης Νοεμβρίου 1966.

Κεφ. 2.
42 τοῦ 1961
20 τοῦ 1963.

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Δεοντολογίας τῶν Δικηγόρων Κανονισμοὶ τοῦ 1966.

Συνοπτικὸς τίτλος.

Γενικαὶ Διατάξεις.

2. Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ ἔχη πάντοτε ἐν ᾧ ὅτι ὑπηρετεῖ τὴν δικαιοσύνην καὶ συνεργάζεται εἰς τὴν ἀπονομὴν αὐτῆς καὶ ὅτι ἡ βάσις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ αὐτοῦ καθήκοντος εἶναι ἡ υπεράσπισις τῶν δικαιωμάτων τῶν πελάτου του ἐν τῷ μέτρῳ τῆς ἰκανότητός του, ἄνευ φόβου καὶ ἐν ἀύστηρᾷ συμμορφώσει πρὸς τὸν ἠθικὸν νόμον.

*Απαραίτητος συμπεριφορά.

3. Ὁ δικηγόρος ὀφείλει πάντοτε νὰ τηρῇ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ νομικοῦ ἐπαγγέλματος.

Τήρησις τῆς τιμῆς τοῦ ἐπαγγέλματος.

4. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ δικηγόρου ὀφείλει νὰ διέπῃται πάντοτε ὑπὸ τιμιότητος, εὐθύτητος καὶ πνεύματος δικαιοσύνης.

Τιμιότης καὶ ἀμεροληψία.

5.—(1) Ὁ δικηγόρος, καίτοι ὀφείλει νὰ τηρῇ πρὸς τοὺς Δικαστὰς ἀπάντων τῶν Δικαστηρίων στάσις εὐγενείας καὶ σεβασμοῦ καὶ νὰ ἐπιμένῃ ὅπως παρομοία στάσις τηρῆται ἐκ μέρους τοῦ πελάτου του, ἐν τούτοις ὀφείλει νὰ τηρῇ ταυτοχρόνως ἀξιοπρεπῆ ἀνεξαρτησίαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐπαγγελματικῶν του καθηκόντων πρὸς τοὺς πελάτας του.

Καθῆκον πρὸς τὸ Δικαστήριον.

(2) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ ἐπιζητῇ ποτὲ νὰ ἐπηρεάσῃ κατ' ἴδιαν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, οἰονδήποτε Δικαστὴν οἰουδήποτε Δικαστηρίου ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ τοῦ πελάτου του.

(3) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ εἶναι ἀκριβῆς εἰς τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐμφανίσεις του.

(4) Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ παραθέτῃ ποτὲ οἰανδήποτε ἐν γνώσει τοῦ ἀνακριθῆ ἢ παραπλανητικὴν νομικὴν αὐθεντιάν ἐν οἰαδήποτε δικαστικῇ διαδικασίᾳ ἢ ἐν γνώσει τοῦ νὰ παραπλανᾷ τὸ Δικαστήριον ἐφ' οἰουδήποτε ἄλλου θέματος.

(5) Οἱ Δικασταὶ ἀπάντων τῶν Δικαστηρίων δικαιοῦνται ὅπως τυγχάνωσι τῆς ὑποστηρίζεως ἀπάντων τῶν δικηγόρων ἐναντίον ἀδίκου ἐπικρίσεως ἢ παραπόνων.

Ἐν περιπτώσει, ὅμως, ὑπάρξεως οἰουδήποτε δικαίου παραπόνου ἐναντίον δικαστικοῦ λειτουργοῦ, ἀποτελεῖ δικαίωμα καὶ καθήκον τοῦ δικηγόρου νὰ ὑποβάλῃ τοῦτο εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν μέσῳ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Παγκυπρίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου.

6. Ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ χρησιμοποιῇ περιττὰ δικαστικά μέσα ἢ διαθέματα ἢ ἐπιβραδυντικὴν τακτικὴν ἢ ὅποια μολοντί χρησιμοποιουμένη ὑπὸ τὸ πρόσχημα αὐστηρᾶς συμμορφώσεως πρὸς νομικοὺς κανόνες ἐν τούτοις ἀποσκοπεῖ μόνον εἰς παρεμπόδισιν ἢ καθυστέρησιν τῆς δεούσης ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης.

7. Ὁ δικηγόρος εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἀναλαμβάνῃ ἢ νὰ ἀρνήται τὴν ἀνάληψιν ὑποθέσεων ἄνευ παροχῆς οἰασδήποτε δικαιολογίας πρὸς τοῦτο, ἐξαίρουμένων ὑποθέσεων ἀνατιθεμένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὅτε ἡ ἀρνήσις του δέον νὰ αἰτιολογηθῆται ἐπαρκῶς :

Νοεῖται ὅτι ὁ δικηγόρος ὀφείλει νὰ μὴ ἀναλάβῃ ποτὲ ὑπόθεσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ δὲν θὰ εἶχεν ἠθικὴν ἐλευθερίαν δράσεως.

8. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ 7, ἀποτελεῖ καθήκον τοῦ δικηγόρου νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν παντὸς προσώπου κατηγορουμένου δι' ἔγκλημα, ἀνεξαρτήτως τῆς προσωπικῆς του γνώμης ὡς πρὸς τὴν ἐνοχὴν ἢ ἀθωότητα τοῦ κατηγορουμένου,

9. Δικηγόρος ἀναλαβῶν ποινικὴν δίωξιν ἐν οἰαδήποτε ὑπόθεσιν ὀφείλει πάντοτε νὰ ἔχη ἐν νῷ ὅτι τὸ πρῶτιστον καθήκον αὐτοῦ εἶναι νὰ μεριμνήσῃ ὅπως ἀπονεμηθῇ δικαιοσύνη καὶ οὐχὶ ἀπλῶς νὰ ἐπιτύχῃ καταδίκην.

10.—(1) Ἀποτελεῖ καθήκον καὶ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου νὰ τηρῇ τὸ ἐπαγγελματικὸν ἀπόρρητον.

(2) Ἐὰν ὁ δικηγόρος εἶναι μάρτυς, εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως μὴ ἐμφανισθῇ ἐπίσης καὶ ὡς δικηγόρος ὡς μάρτυς δὲ ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον μετὰ πλήρους ἀνεξαρτησίας γνώμης καὶ δύναται νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς οἰανδήποτε ἐρώτησιν ἢ ὅποια δυνατὸν νὰ τεῖνῃ εἰς τὸ νὰ ἀγάγῃ αὐτὸν εἰς ἀποκάλυψιν ἢ παραβίασιν οἰουδήποτε ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου.

11. Τὸ καθήκον τῆς τηρήσεως ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου περιλαμβάνει προστασίαν ἐμπιστευθέντων ἀπορρήτων ὑπὸ τρίτων προσώπων λόγῳ τοῦ ἐπαγγελματός του, ἐπίσης δὲ τῶν ἐμπιστευθέντων ἀπορρήτων συνεπείᾳ συνομιλιῶν αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀναγκαῖαι ἵνα ἐπιτευχθῇ συμφωνία ἢ ὅποια κατόπιν δὲν ἐπραγματοποιήθη. Τὸ ἀπόρρητον περιλαμβάνει ἐπίσης τὰ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντα ὑπὸ ἄλλων δικηγόρων. Ὁ δικηγόρος δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ ἄλλην ὑπόθεσιν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πελάτου του ὅταν ἡ ὑπόθεσις αὕτη θίγῃ ζήτημα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὅποιον ὁ πελάτης του προέβη εἰς ἀποκαλύψεις εἰς τὸν δικηγόρον κατὰ τὴν διάρκειαν παροχῆς ἐπαγγελματικῆς ἐξυπηρέτησεως ὑπὸ τοῦ δικηγόρου :

Νοεῖται ὅτι ὁ δικηγόρος δὲν ἀποκλείεται τοῦ νὰ ἀποδεχθῇ ὑπόθεσιν ἐκτὸς ἐὰν ἐντίμως καὶ εὐλόγως πιστεῦει ὅτι θὰ εὐρίσκετο εἰς ἀμηχανίαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του λόγῳ τῆς εἰς αὐτὸν

Παρέμβασις
εἰς τὴν διε-
ξαγωγὴν
τῆς δίκης.

* Ἀποδοχὴ
ἢ ἀρνήσις
ἀποδοχῆς
ὑποθέσεων.

* Ὑπεράσπισις
τοῦ κατηγο-
ρουμένου.

Δίωξις κατη-
γορουμένου.

* Ἐπαγγελμα-
τικὸν ἀπόρ-
ρητον.

* Ἐκτασις
τοῦ καθή-
κοντος.